

ARTE

Trapero en la Sala Obanos

Nos habíamos ocupado con interés de la primera exposición que este artista presentó en Figueras, en la Sala Victoria, y ahora habríamos de insistir en la buena calidad que hemos encontrado en la pintura localista que nos presenta en la Sala Obanos. Trapero, a quien gustó de sorprender tipos y costumbres en su propio ambiente, va ahora derivando a poner atención en las cosas que por inanimadas tienen un importante contenido de emoción, y así dominan los temas locales en los que el artista se fija para dar expansión a lo que parecía de contenido esencial en los paramentos que son correctamente dibujados y encierran la coloración y la forma de lo que ha impresionado a su aguda observación. Pero esta observación atenta y minuciosa, hace que su buena pintura quede aprisionada en unos exactos encintados, que resisten a veces esa tan admirable cualidad de Trapero de dar expansión a unos espacios si menos exactos, más emotivos: veamos un ejemplo en la abadía de Vilabertrán o el paisaje que se inicia a través de aquel arco tomado del mismo tema, y nos convenceremos de que Trapero está en el buen camino para conseguir producciones que le den fama y renombre merecidos.

Braulio Mayals en Sala Vallés

En la Sala Vallés expone ahora Braulio Mayals: este artista dibuja, y con insistencia, tiende hacia un dibujo lineal, de lo que resulta que ha de animar sus producciones acudiendo, no sólo a la perpendicularidad y a la exactitud de los centros, sino añadiéndoles un sombreado, que a su vez, está compuesto de alusiones a las líneas maestras de la composición. De ahí, que a veces, puede pecar de frialdad lo que nos expone, máxime no coloreando sus dibujos, que son correctos y bien intencionados. Se aprecia en todos ellos una destreza en escoger el ambiente que habría de permitirle obras de mayor alcance y no tan encajadas en líneas simples sin tener la ayuda de un espacio detrás de ellas que los sostenga ópticamente y las manifieste en su verdadera importancia.

MARC

L'arxiu.

El pregó de Fires de l'any 1934, dotat d'una especial significació, fou redactat per l'il·lustre figuerenc Alexandre Deulofeu. Volem reproduir aquí, commemorant aquestes diades, alguns dels paràgrafs més destacats:

...“Els primers dies de maig, com en altres temps llunyants, les noies, els homes, els vells escampats per l'Empordà, aran la seva romeria tradicional. Aquesta tradició que ajunta en un dia determinat els habitants d'una comarca natural, fou filla primer d'un sentiment religiós, després d'una necessitat cultural, finalment d'una necessitat econòmica. Avui ja no hi ha una creença que ens obligui com als nostres avant-passats, a reunir-se anyalment en un lloc determinat per a celebrar belles festes religioses a llaor d'un Déu comú. Ja no hi ha tampoc la necessitat de l'intercanvi comercial en un dia assenyalat. Si no trobessim una nova causa per ajuntar en un dia els homes i dones de l'Empordà, les nostres festes de maig, a pesar de la tradició, s'anirien esllanguint fins a perdre completament la seva personalitat”.

...“Els pobles que arriben a una completa uniformitat són pobles morts i el signe vital d'un poble ens el donen precisament l'intensificació de la seva diversitat natural. L'Empordà dintre la Catalunya alliberada, té de mantenir la seva personalitat”. ...“En el camí cap a la plenitud de la Nacionalitat Catalana és necessari que cada poble, doni la seva contribució material i espiritual. La vertadera cultura sempre ha estat patrimoni de les petites ciutats, i és necessari que Catalunya, igual que la Grècia clàssica, faci de cada poble, de cada petita ciutat un fogar intel·lectual”. ...“Figueres, la nostra ciutat empordanesa, ha donat sempre mostres d'una profunda vitalitat. A través de les anyades d'oprobí, l'Empordà no ha deixat mai d'ésser l'Empordà i solament tindrà dret a ésser considerat com a puntal fonamental de Catalunya si sap ajuntar a l'esforç general el tremp de la seva pròpia personalitat”.

M.ª T. GELIS

Racó de la Sardana

Correspondre a una tasca

Resulta extremadament reconfortador veure com en una època caracteritzada per l'evolució i el progrés, les entitats culturals, recreatives o esportives hagin trobat un lloc de preferència en la vida quotidiana, inclús fins l'extrem d'ésser necessàries, quasi bé imprescindibles.

Si les entitats han assolit una continuïtat en la trajectòria de la seva existència, hem d'atribuir-ho a la tasca d'un equip de treball, que vetlla pel correcte desenvolupament del programa d'actuació.

En aquest camp, les entitats sardanistes no són cap excepció. Potser les circumstàncies que enmarquen el món de la sardana, tindrem que acceptar que la tasca directiva d'aquestes entitats és extremadament feixuga i delicada.

Llevat la importància de la sardana dins el context de la nostra cultura, que ens obliga a assegurar la seva continuïtat; la nostra dansa ofereix un ampli camp d'actuació en l'aspecte popular, on per la seva condició de dansa lliure i oberta ha d'arribar al poble sense esculls ni tancaments, cosa que comporta ja un seriós problema d'economia.

Dins les entitats sardanistes, el treball d'organització requereix també una dedicació constant. Els directius que d'avançada s'han lliurat altruísticament a la seva tasca, han d'emprar llurs temps de lleure per portar a terme un treball, sovint dificultat per la manca de mitjans adequats.

Malgrat tot, al marge de molts problemes, encara hi ha gent que treballa i lluita per mantenir i incrementar el ritme de les activitats sardanistes o, en definitiva, per donar actualitat a la nostra dansa. Això només es pot entendre si ho relacionem amb l'amor a la sardana i a la terra. Una estimació que sobrepassa l'interès personal per constituir la supremacia d'un autèntic ideal d'actuació, eminentment comunitari.

Caldria doncs comprendre i respectar el treball de tots aquells que calladament però amb efectivitat lluiten per la sardana. Potser la millor forma de correspondre a la seva constància, no és ja l'elogi a un esforç, sinó el lliurament dels sardanistes i del poble al lloc que els hi correspon: la rotllana.

P.